

SHALOM HARTMAN מכון
INSTITUTE הרטמן שלום

On Redeeming Captives

Mikhael Manekin

Sources: A Journal of Jewish Ideas
Special Edition: Israel at War
November 2023

1. Talmud Bavli, Bava Batra 8b	1
2. Jeremiah 15:8-9	1
3. Avital Davidovich-Eshed, Haim Weiss, Ishay Rosen-Zvi, Youval Rotman and James Adam Redfield, "The Hostages and Why We Must Redeem Them: A History," <i>Commentary</i> , October 20, 2023	2
4. Maimonides, Mishneh Torah, Laws and Gifts for the Poor 8:10,	2
5. Shulchan Arukh, Yoreh Deah, 252:3,	3
6. Mishnah Gittin 4:6	3
7. Talmud Bavli, Gittin 45a	3
8. Rabbi Zalman Melamed, <i>Prinei Halacha</i> , 1998-2002	3
9. Rav Ovadia Yosef, then Chief Sephardic Rabbi of Israel, wrote a lengthy responsum covering various aspects of the operation	5
10. Jeremiah 31:17	5

Mikhael Manekin is a Visiting Research Fellow at the Kogod Research Center at the Shalom Hartman Institute. He is an Israeli activist and serves as Director of the Alliance Fellowship Program. Mikhael is one of the leaders of the Faithful Left movement, an organization promoting equality and peace through the language of Jewish faith and tradition. He is also a current research fellow at the Harvard Divinity School. His book *End of Days, Ethics, Tradition and Power in Israel* was published in Hebrew in 2021 and out now in English through Academic Studies Press. This source sheet is based on his article, "On Redeeming Captives," which appeared in a special edition of *Sources: A Journal of Jewish Ideas* in November 2023.

The Shalom Hartman Institute is a leading center of Jewish thought and education, serving Israel and North America. Our mission is to strengthen Jewish peoplehood, identity, and pluralism; to enhance the Jewish and democratic character of Israel; and to ensure that Judaism is a compelling force for good in the 21st century.

Shalom Hartman Institute of North America
475 Riverside Drive, Suite 1450
New York, NY 10115
212-268-0300
info@shalomhartman.org | www.shalomhartman.org

1. Talmud Bavli, Bava Batra 8b

פְּדִיוֹן שְׁבוּיִם מִצְוָה רַבָּה הִיא. אָמַר לִיה רַבָּא לְרַבָּה בַר מַרִי: מִנָּא הָא מִילְתָּא דְאָמֹר רַבָּנָן דְּפְדִיוֹן שְׁבוּיִם מִצְוָה רַבָּה הִיא? אָמַר לִיה, דְּכַתִּיב: "וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֲלֵיךָ אָנָּה נֹצֵא, וְאִמְרַתְּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר ה', אֲשֶׁר לַמָּוֶת – לַמָּוֶת, וְאֲשֶׁר לַחֶרֶב – לַחֶרֶב, וְאֲשֶׁר לָרָעַב – לָרָעַב, וְאֲשֶׁר לְשָׂבִי – לְשָׂבִי". וְאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן: כָּל הַמְּאֹיָחַר בְּפָסוּק זֶה קֶשֶׁה מִחֲבִירוֹ. חֶרֶב קֶשֶׁה מִמָּוֶת – אִי בְּעֵית אֵימָא קָרָא, וְאִי בְּעֵית אֵימָא סָבְרָא. אִי בְּעֵית אֵימָא סָבְרָא – הָאִי קָא מִינְוֹל, וְהָאִי לָא קָא מִינְוֹל. וְאִיבְעֵית אֵימָא קָרָא – "יִקָּר בְּעֵינֵי ה' הַמָּוֶתָה לְחַסְדֵיךָ". רָעַב קֶשֶׁה מִחֶרֶב – אִיבְעֵית אֵימָא סָבְרָא: הָאִי קָא מְצַטְעֵר, וְהָאִי לָא קָא מְצַטְעֵר. אִיבְעֵית אֵימָא קָרָא: "טוֹבִים הָיוּ חֲלָלֵי חֶרֶב מִחֲלָלֵי רָעַב". שְׂבִי [קֶשֶׁה מִכּוֹלָם] – דְּכוּלָּהּוּ אֵיתְנָהּוּ בֵּיהּ.

Rava said to Rabba bar Mari: Concerning this matter that the Sages stated, that redeeming captives is a great mitzvah, from where is it derived? Rabba bar Mari said to him: As it is written: "And it shall come to pass when they say to you: To where shall we depart? Then you shall tell them: So says the Lord: Such as are for death, to death; and such as are for the sword, to the sword; and such as are for famine, to famine; and such as are for captivity, to captivity" [Jer. 15:2]. And Rabbi Yohanan says: Whichever punishment is written later in this verse is more severe than the one before it.

Rabbi Yohanan explains: The sword is worse than death. If you wish, say that this is learned from a verse; if you wish, say instead that it is derived from logical reasoning. [To] say that this is derived by way of logical reasoning, [say]: This punishment, i.e., death by sword, mutilates the body, but that punishment, i.e., natural death, does not mutilate it. And if you wish [to] say that the fact that the sword is worse than death is learned from a verse: "Precious in the sight of the Lord is the death of His pious ones" [Ps. 116:15].

Famine is worse than the sword. If you wish, say that this is derived by logical reasoning: This one who dies of famine suffers greatly before departing from this world, but that one who dies by the sword does not suffer. If you wish, say instead that the fact that famine is worse than the sword is learned from a verse: "More fortunate were the victims of the sword than the victims of famine" [Lam. 4:9]. And captivity is worse than all of them, as it includes all of them, i.e., famine, the sword, and death.

2. Jeremiah 15:8-9

עֲצֹמוֹתַי אֶלְמָנוֹתַי מִחוּל יָמַי הִבְאֵתִי לָהֶם עַל־אֵם בְּחוּר שִׁדְד בְּצִהְרִים הִפְלֵתִי עָלַיָּהּ
פְּתָאִים עֵיר וּבְהִלּוֹת: אֶמְלֶלָּה יְלֻדַת הַשְּׂבָעָה נִפְחָה נִפְשָׁה (בִּאֵה) [בָּא] שְׂמֵשָׁה בְּעַד יוֹמָם
בוֹשָׁה וְחִפְרָה וּשְׂאֲרֵיתָם לַחֶרֶב אָתְּנוּ לִפְנֵי אִיבֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה: { ס }

"I will make their widows more numerous than the sand of the sea. At midday, I will bring a destroyer against the mothers of their young men; suddenly, I will bring down on them anguish and terror. The mother of seven will grow faint and breathe her last. Her sun will set while it is still day; she will be disgraced and humiliated. I will put the survivors to the sword before their enemies," declares the Lord.

3. Avital Davidovich-Eshed, Haim Weiss, Ishay Rosen-Zvi, Youval Rotman and James Adam Redfield, "The Hostages and Why We Must Redeem Them: A History," *Commentary*, October 20, 2023

In stark contrast to the Roman conception, whereby the captive automatically lost his status as a free citizen when taken into custody beyond the limits of the State, Judaism developed collective responsibility for captives, which has survived the captivity of Jewish communities themselves.

Further, the evolution of practices of redeeming captives in the first millennium of the Common Era attests to the emergence of shared self-definitions among all three Abrahamic religions: Judaism, Christianity, and Islam. In all three, a community of believers was conceived as a unified religious society, one which was to satisfy its members' need for strong mutual bonds. When we examine how captives were redeemed, we discover a deep connection between the faith of individual believers and their religious social order as a whole. The individual captive remains a part of the body politic of believers, even when his or her own body has been temporarily severed from them. The act of their redemption bears witness to the individual's fundamental identity with the group and, at the same time, testifies to the group's identity in opposition to its enemies.

4. Maimonides, Mishneh Torah, Laws and Gifts for the Poor 8:10,

פְּדִיּוֹן שְׁבוּיִים קוֹדֵם לְפָרִיזָת עֲנִיִּים וְלְכִסּוּתוֹ. וְאִין לָךְ מִצְוָה גְדוֹלָה כְּפְדִיּוֹן שְׁבוּיִים שֶׁהַשְּׁבוּי הָרִי הוּא בְּכָלֵל הָרַעֲבִים וְהַצְּמֵאִים וְעֲרוּמִים וְעוֹמֵד בְּסַכַּנְת נַפְשׁוֹת. וְהַמַּעֲלִים עֵינָיו מִפְּדִיּוֹנוֹ הָרִי זֶה עוֹבֵר עַל (דְּבָרִים טו ז) "לֹא תֵאֱמָץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקַּפֵּץ אֶת יָדְךָ" וְעַל (וִיקְרָא יט טז) "לֹא תַעֲמֹד עַל דָּם רֵעֶךָ" וְעַל (וִיקְרָא כה ג) "לֹא יִרְדְּנוּ בְּפִרְךָ לְעֵינֶיךָ". וּבִטֵּל מִצְוֹת (דְּבָרִים טו ח) (דְּבָרִים טו יא) "פְּתַח תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לּוֹ". וּמִצְוֹת (וִיקְרָא כה לו) "וְיָחִי אֲחִיךָ עִמָּךְ". (וִיקְרָא יט יח) "וְיָאֲהַבְתָּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ". (מִשְׁלֵי כד יא) "וְהִצַּל לְקַחִים לַמָּוֹת" וְהִרְבֵּה דְּבָרִים כְּאֵלוֹ. וְאִין לָךְ מִצְוָה רַבָּה כְּפְדִיּוֹן שְׁבוּיִים :

The redemption of captives held for ransom takes precedence over sustaining and clothing the poor. You do not find a mitzvah greater than the redemption of captives, for captivity is in the same category as famine, drought, or exposure, and one stands in danger to one's life. Someone who shies away from redeeming him violates the following Torah prohibitions: (1) Do not harden your heart from helping the poor [Deut. 15:7]; (2) Do not close your hand [ibid.]; (3) Do not stand by when someone's life is in danger [Lev. 19:16]; (4) Do not subjugate him with hard work [Lev. 25:53]. He also violates the positive mitzvot of: (1) You shall surely open your hand to him [Deut.

15:8]; (2) Allow your brother to live with you [Lev. 25:36]; (3) Love your fellowman as yourself [Lev. 19:18].

5. Shulchan Arukh, Yoreh Deah, 252:3,

כל רגע שמאחר לפדות השבויים היכא דאפשר להקדים הוי כאילו שופך דמים :

Every moment that one unnecessarily delays the ransoming of a captive, it is as if he were to shed blood.

6. Mishnah Gittin 4:6

אין פוֹדֵין אֶת הַשְּׁבוּיִים יוֹתֵר עַל כְּדֵי דְמִיָּהוּ, מִפְּנֵי תִקּוּן הָעוֹלָם. וְאֵין מִבְּרִיחִין אֶת הַשְּׁבוּיִין, מִפְּנֵי תִקּוּן הָעוֹלָם.

The captives are not redeemed for more than their [monetary] value, for the sake of the betterment of the world [*tikkun olam*]; and one may not aid the captives to escape, for the sake of the betterment of the world.

7. Talmud Bavli, Gittin 45a

גַּמְ' אֵיבְעִינָא לְהוּ: הָאֵי "מִפְּנֵי תִקּוּן הָעוֹלָם" – מְשׁוּם דּוּחֻקָא דְצְבִירָא הוּא, אוּ דִילְמָא מְשׁוּם דְלֹא לְגַרְבוּ וְלִיתוּ טְפִי?

A dilemma was raised before the Sages: Concerning this expression, for the betterment of the world, is it due to the financial pressure of the community? Is the concern that the price increase will lead to the community assuming financial pressures it cannot manage? Or perhaps it is because the result of this will be that they will not seize and bring additional captives, as they will see that it is not worthwhile for them to take Jews captive?

8. Rabbi Eliezer Melamed, *Pninei Halacha*, 1998-2002

בהלכות הקודמות למדנו, שככלל אסור להיכנע לסחיטת חוטפים, וכאשר השבוי נמצא בסכנת נפשות מוחשית נחלקו הפוסקים. אולם כל זה אמור דווקא בפושעים רגילים, שכל חפצם להרוויח ממון. אך כאשר מדובר במצב של מלחמה מתמדת בינינו לבין המחבלים, אסור להיכנע לשום סחטנות מצידם. משום שאם נכנע, אויבינו יראו זאת כסימן ברור של חולשה, המורל שלהם יעלה, והם יוסיפו ביתר מרץ לפגוע בנו. וכן ידוע שלאחר כל "הצלחה" כזו, מצטרפים מחבלים נוספים לשורותיהם. בנוסף לכך, אלו שיוצאים לפגוע בנו, לא יחששו לעתידם, משום שיסמכו על כך, שגם אם ייתפסו, במהרה ישתחררו מן הכלא הישראלי על ידי עסקת שחרור. ועוד, ישנו חשש סביר, שלפחות חלק מן המחבלים שישוחררו מן הכלא יחזרו ויפגעו ביהודים. לכן, למרות

הכאב שבדבר, אין להיכנע לסחטנות ולשלם עבור החטוף יותר מן המקובל במקרים כאלה, היינו אדם תמורת אדם.

We learned [from experience] that we should never succumb to the financial blackmail of captors, except when lives are on the line, in which case there are different opinions. This is only in the case of criminal captors, who only want to make money. But when the context is ongoing war between us and terrorists, we can never surrender to their blackmail. For if we surrender, our enemies will see it as a sign of weakness, their morale will heighten, and they will continue to harm us. We also know that after these "successes," more terrorists emerge. They will also realize that they can be captured [by Israel] and then released in prisoner exchanges. Furthermore, they will continue harming us. Therefore, despite the tragedy, we cannot surrender to blackmail and cannot pay more than what is acceptable, which is one life for one life.

ואילו אנו נתונים במצב מלחמה קשה וממושך עם כלל העם הפלשתיני, שמתוכו יצאו קבוצות הלוחמות באכזריות בעם היהודי בארצו, והרקע הוא מדיני - לאומי, שכל זמן שלא ימצא לו פתרון, מלחמה זו תוסיף להחריף.

We are in a time of complex and prolonged war with the Palestinian nation, and from them come groups of fighters who viciously attack the Jewish nation living in its land, and the context is national; as long as we don't find a solution, this war will continue and get worse...

ואם בסברא עסקינן הנה כו' הגר"ש גורן במאמרו הנ"ל כמה פעמים, שעיסקא זאת הגבירה והגדילה את כחם המספרי ואיכותי של המרצחים ע"י שחרור מספר כה גדול של מחבלים מאומנים וכו'. וזו סברא נכונה היא, אלא שנשאל נא, וכי אותם שעסקו בביצוע עיסקא זאת לא הבינו דבר פשוט זה, אלא כפי שהובהר בין היתר ע"י שר הבטחון, נגד עיני הממשלה שהחליטה, עמדה נקודה חשובה נוספת, והיא המורל של חיילי צה"ל. כאשר חייל יודע שאם יפול בשבי, מדינת - ישראל כולה ניצבת מאחוריו לשחררו, ימסור נפשו בשעת קרב ללא פחד ומורא, אך אם יופעל הדין שאין פודין שבויים יתר על כדי דמיהן, גם במקרה זה, כאשר חיילים נשלחים בשליחות האומה למלחמה, אז מן הסתם יאמר כל חייל בלבו מוטב לסגת ולא ליפול בשבי. ומי הוא זה אשר ימדוד עתה מה הנזק הבטחוני הגדול יותר, חיזוק כחם של המחבלים ע"י שחרור חבריהם, או חיזוק המורל של חיילי צה"ל במלחמות עתידות אם תקראנה ח"ו

And if we are already discussing the idea that Rabbi Goren writes, that a negotiation deal will strengthen the numbers of terrorists because we are releasing trained terrorists, etc. This is true, but let us ask, did those leaders who negotiated the deal, such as the minister of defense, not know this? But instead, there was another point that countered this: the soldiers' morale. When a soldier knows that if he falls captive, the whole State of Israel will stand behind him to redeem him, he will fight fearlessly, but if he thinks that he won't be ransomed for more than he is worth, he will likely say, I would rather fall back than be taken captive. And who knows how to assess the more significant threat: strengthening the terrorists by releasing their friends, or increasing soldiers' morale for future wars if they will God forbid occur?

9. Rav Ovadia Yosef, then Chief Sephardic Rabbi of Israel, wrote a lengthy responsum covering various aspects of the operation

ומ"מ בני"ד שרוב הפוסקים ס"ל שבמקום סכנה פודין ביותר מכדי דמיהן, ולא מצאנו בגדולי הפוסקים שיאמרו להיפך, נראה שמצד הדין אית לן למינקט הכי. ע"כ. וא"כ אף בני"ד י"ל שאפי' את"ל דחשיב בכה"ג ביותר מכדי דמיהן, מטעם דלא לגרו ולייתו טפי מ"מ כשיש סכנה ממשית בדבר, כבני"ד, לא חיישינן להאי טעמא דדילמא מגרו בהו ומייתו טפי, ובלא"ה הם עושים כל מה שביכלתם לחטוף ולהרוג ולרצוח כדי לשבש מהלך החיים הרגילים במדינת ישראל... ומכיון דהויא רק תקנה, וקודם שתיקנו כן בודאי שהיו פודין ביותר מכדי דמיהן, אמרינן דבכה"ג שהוא ספק אם תיקנו בכלל אוקמא אדינא

It seems that most of the *poskim* understand that when there is [life-threatening] danger, we ransom prisoners for more than they are worth, and we didn't find any of the great *poskim* saying the contrary, so it seems that by law, we should behave this way. In this specific case, even for those who use the reasoning of not ransoming for more than their worth for fear of more captives in the future, when there is an immediate and real threat of [the captive's] death, we do not use this rationale. And also here, where they [terrorists] do everything they can to kidnap and kill and murder in order to terrorize our everyday lives in Israel ... the law stands.

10. Jeremiah 31:17

וְיִשְׁתַּקְּנָה לְאַחֲרֵיתֶךָ נְאֻם יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים לְגְבוּלָם :

And there is hope for your future, declared the Lord, that your children should return to their borders.